

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — »
Negyedévre . . . 2 — 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítéltábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Választói névjegyzékek.

Pécs, 1899. április 19.

Az új kormányelnök, mint a belügy-miniszterium vezetője, körrendeletet intézett az összes törvényhatóságok központi választmányaihoz, a melyben a választói névjegyzékek összeírása körül a törvény rendelkezéseinek legszigorubb szem előtt tartására utasítja őket, mert — amint a miniszterelnök kárhóztatólag kijelenti — *a főbb törvényes határozmányokkal szemben egyes központi választmányok eddig mindig több-kevesebb mulasztást követtek el.*

Világos ebből az új kormányának az a célzata, hogy tiszta választásokat akar s ezt érvényesíteni szándékozik már a választói névjegyzékek összeállításánál is, a melynél az eddigi párhatalmi rendszer eddig már el szokta kezdeni a választások meghamisítását, a törvényes határozmányok szándékos szem elől tévesztését.

Szell Kálmán programjának teljesen megfelelő, örvendetes esemény ez a rendelet, de ennek dacára a jövő évre érvényes választói névjegyzékben — ha a kuriai bíraskodás tárgyában benyújtott javaslatnak idevágó intézkedését figyelembe vesszük — mégsem fogjuk kifejezve látni az új kormányzati program hármass vezérszavát: a törvény, jog és igazság uralmát.

Az van ugyanis ebben a javaslatban kimondva, hogy ennek a törvénynek a választói névjegyzékek összeállítására és ki-

igazítására vonatkozó rendelkezései az 1900. évi január hó első napján lépnek életbe. Ebből tehát az következik, hogy a választói névjegyzékekben az a törvény, amely a jövő év január első napján életbelépőnek mondatik, a jövő évben még semmiképen érvényesülni nem fog, mert a jövő évre érvényes választói névjegyzékeket már ebben az esztendőben állítják össze a régi törvény értelmében.

Annak a régi törvénynek pedig van egy olyan jogfosztó rendelkezése, a melyet az új törvény végkép eltöröl: az a rendelkezés t. i., amely megfosztja választói jogosultságától azt, aki mult évi adóhátralékát április 15-ig le nem fizeti. Hogyan egyeztethető meg a jog- és igazsággal, de magával a törvényvel is, hogy a jövő évben is meg legyen fosztva választói jogosultságától az olyan honpolgár, akit ez a jog a most folyó év első felében már meghozott törvény világos rendelkezése szerint kétségtelenül megillet.

Mentséget erre nézve egyáltalán el nem fogadhatunk, mert ha a törvényhozás már az idej májusban kimondja, hogy adóhátralék címén senki az őt különben megillető választói jogosultságától meg nem fosztható, akkor minden körülmény között törvénytelennek, igazságtalannak és jogtalanoknak kell bélyegeznünk az oly rendelkezést, amely a polgárok elől még a lehetőségét is elzárja annak, hogy a jövő évben választói jogosultságukat gyakorolhassák, csak azért, mert az idén már el-

törölt régi törvény jogfosztó rendelkezése alá estek.

Hisz az új törvényt arra nézve, hogy rendelkezései a választói névjegyzékek összeállításánál már a folyó évben érvényesüljenek, még visszaható erővel sem kellene fölruházni, a minek olyan gyönyörű példáját fogadtatta el Lukács miniszter a törvényhozással a késedelmi kamatok kérdésében; mert a mikor a névjegyzékek egybeállítására kerül az idén a sor, az új törvény mindenestre már szentesítve is lesz.

Az összeíró küldöttségek ugyanis a törvény értelmében *lehetőleg* május hó 31-ig tartoznak befejezni munkálataikat. Már most vegyük figyelembe először is azt, hogy ez nem záros határidő, mit a „lehetőleg“ szó bizonyít, de másodsor azt is, hogy az új törvény, mely az adóhátralék jogfosztó hatályát megszünteti, május 31-ig minden valószínűség szerint már be lesz iktatva törvénytárunkba: ugyan mi akadályozná az összeíró küldöttséget abban, hogy a választók összeírásánál ne az új törvénynek megfelelően járjon el?

De hát tekintsünk el ettől is, mert az összeíró küldöttség utóvégre is csak az anyagot szolgáltatja a választói névjegyzék összeállításához a központi választmánynak, mely az összeíró küldöttség munkálatahoz jötve nincs, tehát mi sem állja útját annak, hogy olyanokat is be ne vegyen a névjegyzékbe, akik az összeíró küldöttség jegyzékéből kimaradtak. A központi választ-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egyről-másról.

Hogy miként goodolkoztak a műkedvelői előadásokról Shakespeare, a világ legnagyobb színműírója s Egressy Gábor, hazánk volt legnagyobb színésze, — annak megismerésére telvilágosítást nyújtanak az alábbiak.

Gervinus, Shakespeare a »Szent-Iván-éji álom« című tündéri vigjátékáról irt tanulmánya egy helyén ezeket mondja:

A Szent-Iván-éji álom részben iránymű; akkoriban ugyanis, midőn Shakespeare élt, divat volt Angliában, hogy egyes aristokrata házak és a királyi udvar előtt kóbor vagy állandó szolgálatban lévő komédiások mutassák be művészetüket. Eleinte csak ünnepélyeknél volt szokásban, de később nagyon gyakorrivá vált.

Gervinus határozottan állítja, hogy Pyramus és Thisbe karikaturák, melyeknek eredetie is léteztek és melyek az eredetiektől csak kevésben különböztek. Mint tényt hozza fel, hogy egy Goldingham nevű komédiás, midőn egy ünnepély alkalmával a király előtt játszott, egészen hasonló módon fődözte fel

magát közönsége előtt, mint Gyalu a »Szent-Iván-éji álomban«.

Elmondotta ugyanis, hogy ő korántsem az a figura ám, melyet személyesíteni szerencsés, hanem egy becsületes ember, ki senkit sem bánt, a Goldingham Henrik, egy jámbor mesterember, aki azonfelül komédiás vagy — mai szokásmód szerint — műkedvelő.

Igy historailag ismerve a »Szent-Iván-éji álom«, kimondhatjuk, hogy az részben nem egyéb, mint egy nagyszerű szatíra, a melylyel Shakespeare a műkedvelőket figurazza.

Még világosabban tette ezt a »Hamlet«-jében.

Rozenkrantz jelentvén Hamletnek, hogy a városi tragoedia-játszók Halsingörbe jöttek, midőn köztük a következő párbeszéd fejlődött ki:

Hamlet: Hogy esik tehát, hogy vándorolnak? állandó telepük jobb volt mind dicsőségre, mind haszonra.

Rozenkrantz: Azt hiszem a minapi ujítás okozta elzülésüket.

Hamlet: Becsülik őket úgy, mint a mikor én a városban laktam? Van még közönségük?

Rozenkrantz: Dehogyan van.

Hamlet: Mi lehet oka? Rozsdásodnak?

Rozenkrantz: Nem, iparkodásuk a szokott lépésben halad; de ott van uram egy

csomó gyermek, kik tulsikoltják a szavallást, amiért rendesen megtapsolják őket. Ezek vannak most divatban s a közönséges színházakat úgy lecsépelik, hogy sokan alig mernek oda járn.

Egressy Gáborhoz, ki egy időben szerkesztője volt a »Magyar színházi lap«-nak, Papp Zsigmond egy cikket küldött be, magasztalva a műkedvelői előadásokat. E cikkre irta Egressy a következő levelet 1860. május 28-ról.

Tisztelt uram! A színészet iránt bármi tekintetből mutatkozik az érdekltség: az én vállalatomra (magyar színházi lap) nézve csak kellemes lehet. E szempontból köszönettel fogadom kegyed szives és tevékeny részvételét is, melyet a küldött cikk tanusít. — Meg kell azonban jegyeznem, hogy a tér szűk voltához képest, melylyel rendelkezhetem, a cikk csak rövid kivonatban jelenhetik meg, mert e cikk az én irodalmi vállalatom alapelveivel összeütkezik.

Ugyanis e lap azért létezik, hogy válaszfalat emeljen a művészet és naturalismus között; a műtudomány pedig, melyet lapom képvisel, a műkedvelőséget nem ajánlhatja. Egy komoly lap tudomásul veszi és regisztrálja a jótékonycélu művállalkozásokat, de a művészetre a műkedvelőséget szükségesnek nem

mánynak pedig a névjegyzék összeállításához június 15-től július 1-ig terjedő ideje van, az az eset pedig teljesen ki van zárva, hogy ebben az időben az új törvény már szentesítve ne legyen.

Ha tehát az összeíró küldöttség esetleg még a régi törvény alapján dolgozva, ki is hagyná az összeírásból az adóhátralékosokat, a központi választmány június közepén már minden nehézség nélkül beszerezhetné az adóhivataloktól azoknak a kimutatását, akik az akkor már szentesített új törvény szerint választói jogosultságra igényt tarthatnak s ezeket a névjegyzékbe minden nehézség nélkül bevehetné.

Erre pedig ezek annál is inkább igényt tarthatnának, mert ha az adóhátralék jogfosztó hatálya valaha képtelen és igazságtalan intézkedés volt, úgy az a folyó évben mindenesetre fokozottabb mértékben lenne jog- és igazság-ellenes, mert az idén a hónapokon keresztül tartott törvényen kívüli állapot alatt az adóbehajtás különben is szünetelt s így az adózóknak sok helyen alkalmuk sem volt tartozásukat leróni.

Nos hát ilyen körülmények között a benyújtott törvényjavaslatnak az a rendelkezése, amely a törvény életbeléptére az általános szabálytól eltérőleg távolabbi időpontot jelöl meg, egyenesen azt a látszatot erősíti meg, mintha a kormány ennek a törvénynek jogkiterjesztő hatását szándékosan iparkodnék elodáztatni, hogy az a jövő évre már több oldalról kilátásba helyezett választásoknál még ne érvényesülhessen.

Ennek a látszatnak azonban tápot nyújtani nem lehet föladata annak a kormánynak, amely a korrupció régi rendszerének romjain a törvény, jog és igazság uralmát ígérte fölépíteni. Erős hát a reményünk, hogy a kuriai bíraskodás javaslatának tárgyalásakor a kormány nem fogja ellenezni a 178. §. megváltoztatását s maga is segédkezet fog nyújtani ahhoz, hogy a jövő évre érvényes választói névjegyzékekből már tényleg ki legyen küszöbölve a Tisza-féle választási törvénynek

tarthatja. — Aki szinpadra lép, menjen színesnek. — Fogadja stb.

Hogy e két nagy szellem szigorú felfogását mindenben alá nem írjuk, talán mondanunk se kell.

* * *

Hogy nem mindég s mindenütt a civilizáció adja meg a nőnek az egyenjogúságot, sőt megtörténik az is, hogy a nők elvetve a gyöngédséget oly tulhatalmasak, hogy a férfiaknak kell küzdeniök, míg a szép nemmel egyenlő polcra juthatnak — igazolni látszik egy afrikai utazó a benamier népszokásokról tett ezen nyilatkozata: »Az asszonyok között nagy az egyetértés, az összetartás! ha egynek panasza van, a többi segélyére siet s természetesen a férjnek kell lenni a hibásnak. A megvetés a férfiak iránt oly nagy, hogy az asszonyt, ha gyermektelenül meghalt férje után szomorkodik, barátai kigúnyolják. A nő sohasem eszik férje jelenlétében, hanem külön, és sokszor a szomszédasszonyok egész napot a mezőn töltik, közköltésen levágnak egy tehenet s lakmároznak. Ez a testületi szellem oly nagy, hogy minden nőtől azt kívánja, akár szereti férjét, akár nem, véle megvetőleg bánják«.

Ezen momád népnél a szerepek egészen fel vannak cserélve.

az az abszurd jogfosztó hatása, a melyet az új törvény eltörölt.

Mert ebben a reményben való csalódás nagyon, de nagyon megrendíthetné a közvélemény bizalmát Széll Kálmán csillogó programjában.

H i r e k.

Pécs, 1899. ápril 19.

A pécsi anarchista.

A szegedi államfogházban üli le egyévi büntetését Klein Ödön, a kit osztályelleni izgatásért ítél el az esküdtsek egyévi államfogházra.

Vele az első anarchista lépett be az államfogházba, mert ő oly elveket vallott a pécsi szocialisták között, hogy azok maguk is sok tekintetben helytelenítették s elnevezték anarchistának.

Pedig az a mag, melyet a külföldi apostolok Magyarországon elvetettek, soha sem fog talajt fogni. A világot felforgatni akaró eszmék, tanok iránt nem mutat fogékonyságot a becsületes, józan magyar nép. A csavargó hadnak, a tan apostolainak minden igyekezete, minden fáradsága kárba veszett.

Az ország egyik másik részében kicsirázott az elvetett mag. De elpusztult mindjárt csirájában. A félrevezetett, megbutított nép csakhamar észretért. Nem vette be az eszméket, hanem visszatért a munkához. Csakhamar önön maguktól észhez kaptak és reá jöttek, hogy az anarchizmusnak nincs semmi nemü alapja. Az egész csupán azért van, hogy a kétes ekszisztenciájú, dolognélküli, munkakerülő embereknek könnyű megélhetést biztosítson.

Az igyekvő, dolgozni szerető, munkás emberek között nincs is manapság anarchista. Aei van az a munkától irtózó, lusta csavargók közül kerül ki. Ezek azok, akik folyton csavarognak az országban és népbolondító eszméiknek propagandát akarnak csinálni.

Három évvel ezelőtt majdnem ismeretlen fogalom volt ez a tan Magyarországon. Ma már minden ember ismeri, de nagyon kevés azoknak száma, akiknek lelkében gyökeret szorít e tan. Csakis a csavargó, proletár had kapott éhesen utána. És ezek larmáznak még ma is.

Ezelőtt két évvel lépte át az első fogásra ítél szocialista a magyar államfogházak

No de hát sok furcsaság van a nap alatt. — Az új világ is mutat fel ilyen benamiertéle különlegességeket. — Amerikában shakeerek telekezete a házasságnélküliség elvét mondá ki, a két házastól nemcsak az étkezésnél s imádkozásnál találkozhatnak. A neida-periekcionisták egy lépéssel tovább mentek, meghagyták ugyan a házasságot, de elvetették a vonzalom s szeretet minden nemesebb érzelmeit. A mormonok megint más nézetben vannak, mert a házasság életben a soknejűséget léptették életbe.

Az unió kormánya megszüntetendő ezen véleménye szerint visszas állapotot, elakarta törölni a soknejűséget. Hát azt hiszik, hogy a nők örömmel fogadtak e jószándékot? Dehogy; 1876. évben a kongresszushoz 22,626 mormon asszony kérvényt nyújtott be, melyben tiltakoztak az 1874. évben hozott tiltó törvénynek reájuk leendő kiterjesztése ellen.

Ezzel egyidejűleg felelevenitem azon történeti adatot, hogy egy római ifjú, kinek megengedtetett a tanács ülésén részt venni, mostoha anyja faggatta, miről tanácskoznak. Az ifjú a kérdezősködéstől menekülendő azt felelte: azon, hogy vajon egy nőnek legyen-e két férje, vagy egy férfinak két neje. Minő nagy lett meglepetésük a tisztos szenátoroknak, midőn feleségeik részéről arra kértek fel, hogy akként határozzanak, miszerint egy nőnek legyen két férje.

ajtajának küszöbét. És azóta folyton vándorolnak be. Alig eresztik ki őket csakhamar vissza kerülnek ismét. És nem félnek a büntetéstől. Ott jobb dolguk van, mint odahaza volt. Lapokat olvasnak, irnak és teli szedik magukat még jobban szocialista eszmékkel. Terveket szőnek és mire haza kerülnek veszedelmesebbek, mint akkor, amikor bekerültek a fogházba.

A szegedi államfogházban jelenleg négy szocialista tartózkodik. Egy napszámos, egy facér órás legény, Klein Ödön és egy orosz lengyel zsidó. Magasztos eszme lehet az, a melynek apostolai ezek közül kerülnek ki.

Egyik szegedi laptársunk bemutatja a négy szocialista fotografiáját. Köztük Klein Ödönét is a következőkben:

»Klein Ödön nyolc gimnázium elvégzése után egy évi önkéntesnek ment. A tartalékos tiszti vizsga letétele után vasuti tisztviselő lett. Rövid idő alatt különféle szabálytalanságok miatt elcsapták. És ebben a pillanatban felcsapott szocialistának. Folyton könyveket bujt és levelezésben állt a külföldi elvtársaival. Pécssett egy hetenkint megjelenő »Munkás« című lapnak titokban a szerkesztője volt. Egy lázító cikke miatt december havában egy évi államfogházra ítelték. A tárgyalás alatt folyton attól kellett tartani, hogy társai nagy rendezvényt csinálnak és ovatosságból egy ezred katonaságot osztottak széjjel a városban. Minden utcában egy szakasz szuronyos katona őrködött a rendre, míg a főtéren töltött legyverrel egy zászlóalj állott készenlétben.

A fogházban folyton tanul. Olyan elveket vall, hogy fogolytársai elnevezték anarchistának. Késő éjjel még folyton ég szobájában a gáz. Csak éjtél után tér aludni. Nagyravágyó álmái vannak és több ízben kijelentette, hogy a legközelebbi képviselő választásnál Pécssett fel fogják léptetni elvtársai.

. . . Eddig a fotografia.

Messziről jött ember mindent mondhat: teszszük hozzá mi.

Klein Ödönnek is nagyobb a hite, mint ő maga. Mert bizony az ő végtárgyalásával édeskeveset törődtek a pécsi szocialisták s nem is az ő, hanem Schmira Károlynak ügyében tavaly március 19-én tartott végtárgyalásán volt katonai készenlét.

Aztán meg hogy meg fogják választani itthon követnek? . . . Isten neki; buktassa ki Aidinger Jánost: nem bánjuk!

Hát aztán tessék kitalálni a nők izlését.

* * *

Az arcisme tanának megalapítójáról beszélük, hogy a szemek vizsgálata folytán jött azon gondolatra, miszerint a koponyán látható kisebb dudorodások megfelelő képességnek felelnek meg. Hogy ez elméletnek alapja nem sok, az már ma bizonyított dolog. De hogy a szemből következtethető az egyéniségre, az kétségtelen. Egy pár sajátágot térfi szemekről megjegyeztem. Női szemeket nézve sohasem tudtam helyesen vizsgáldni, mert nagyon lelkesedem értök, már pedig ilyenkor rossz megfigyelők vagyunk. Női szemet bíráljon meg nő.

Sötét villogó szemek, szuró, átható tekintettel, tömött, vastag, élesen vonalzott rendes ivben hajló szemöldök alatt erő, erély, szilárdság s bátorságra mutatnak.

Oly szemek, melyek oldalról nézve csaknem egyenlő magasságra emelkednek s melyek a nélkül, hogy kidüllednének a szempillák alól, mintegy kifelé iparkodnak, ritka keskeny vagy éppen kopaszszemöldök alatt, halvány sárga-barnás héjjal mélyen leboritva, gyöngeszervezetű testalkatra, igen gyakran félénkségre, gyávaságra, buskomor vérmérsekletre engednek következtetni.

Naptrend 1899. április hó 20-án.

Naptár: csütörtök, április 20. — Róm. kath.: Tivadar. — Prot.: Tivadar. — Görög-kel.: (Ápr. 8.) Herodion. — Zsidó: Cham. bójt. — Nap két 5 óra 4 perckor; nyugszik 6 óra 54 perckor. — Reggel 8 óra 54 perckor a nap a bika jegyébe lép. — Hold két délután 1 óra 50 perckor; nyugszik 2 óra 49 perckor éjjel.

Időjárás. Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, szeles idő, eső, zivatar és hószüvedés várható.

Térzene az Erzsébet királyné sétatérén délután 5 órától 6 óráig.

(A pécs-vidéki tanítónők egyesülete) javára rendezendő műkedvelői előadások próbái a szinpadon ma vették kezdetüket. A próbákat eddig is szorgalmasan megtartották a Mária-utcai leányiskola tornatermében s a műkedvelők a szinpadi próbákra már teljes otthonosságban érzik magukat. Mindenesetre érdekfeszítő estély lesz a színházban szombaton, midőn Offenbach gyönyörű zenéjű Varázshegedűjében, Bercik Árpád Bálkirálynőjében s ama szép nagy élőképletben: Já-kob álma című angyalcsoportban gyönyörködhetünk. A próbák lefolyásáról is alkalmilag majd értesítjük a közönséget.

(Közegészségügyi rendelet.) Az utóbbi években igen gyakran előfordult tüdő-gümőkór (tuberkulózis) megbetegedések és az ezek folytán beállott halálozásokra tekintettel, már nem rég bocsájtott ki a belügyminiszter egy rendeletet, mely szerint meghagyta a hatóságoknak, hogy szigorúan ellenőrizzék a lakásokat lakhatás tekintetében, a tömeglakásokat — szükség esetén hatósági beavatkozással — szüntessék meg, a köztisztaságra ebből a szempontból is ügyeljenek, s minden lehető elkövessenek arra, hogy a tüdő-gümőkór tovaterjedését — mely a városok lakosságát megtizedeli — megakadályozzák. Ezt a rendeletét a belügyminiszter most azzal bővítette, hogy tekintettel arra, miszerint a tüdő-gümőkór a ragályos betegségek közé tartozik s igen könnyen terjed, a hatóság arra is terjessze ki figyelmét, hogy a kávéház, vendéglő és korcsma tulajdonosok arra ügyeljenek, hogy evő és ivóeszközeiket tisztán tartsák, egy-egy asztaltársaságban ülő vendégek poharait ki ne cseréljék, használat előtt jól kimosva gondosan törüljék szárazra, s a poharak öblítésére szolgáló vizet minél gyakrabban frissel váltsák fel. Hogy ez a

Dühös szerelemre, büszkeségre hirtelen haragra s gyors felfogásra mutatnak a nagy nyílt s átlátszó szemek, melyek gyorsan villognak a párhuzamos keskeny pillák alatt.

Akiknél nem csak a szemcsillag, de a szem fehére is felül-alul határozottan észrevehető: többnyire szenvedélyes, nyughatatlan s nem józan gondolkozású emberek.

Éleseszű, okos, de nem ritkán hidegszívű, kedély- s bizalmatlan egyének mélyen bennfekvő, apró élesen jelzett fénytelen kék szemmel bírnak.

* * *

A legszebb magyar népdal költője szerint az imádott leány piros pünkösdi napján hajnalban született, A görög mythologia szerint a rózsza egyidejűleg teremtetett a szerelem istennőjével (Venus, Aphrodite, Anadyomené, Sarama az összehasonlító mythologia tanítása) ki nem egyéb mint a hajnal, leány alakban. A költő s mythos e felfogását nem tartom a vak véletlen találkozásának. Leányok, szerelem megtestesítői, hordjatok rózsát fürtjeitekben.

C' est moi.

miniszteri rendelet közegészségügyi szempontból mennyire üdvös és megszívlelendő, azt tán mondanunk sem kell s így a közönség is igen jól teszi, ha a rendelet teljesítését, kávéházakban, vendéglőkben és korcsmákban személyesen ellenőrzi.

(Halálozások.) Obermayer Ernő gazdaszt, tegnap éjjel, életének 48-ik évében, meghalt. Temetése csütörtökön 4 órakor lesz a plébánia-utca 10. számú házból a budai-külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét pénteken délelőtt 9 órakor fogják tartani a belvárosi plébániatemplomban. A elhunytat özvegye, gyermekei, édesanyja és nagy-számu rokonság, köztük Obermayer Géza, városi községi bíró gyászolják. — Liszkavári Jánosné szül. Braun Magdolna ma délbén élte 25-ik évében meghalt. Temetése folyó hó 21-én, pénteken d. u. lesz a Kálvária-utca 46. sz. házból a budai külvárosi temetőben.

(A gabona-uzsora ellen.) A torontálmegyei gazdasági egyesület országos mozgalmat indított meg a gabona-uzsora ellen s annak megszüntetésére feliratilag fogja a kormányt kérni. Az egyesület megküldte e tárgyban megkereső levelét a megyei közigazgatási bizottságnak is, mely tegnap ifj. Jeszenszky Ferenc gazdasági előadó előterjesztése után elhatározta, hogy a megindított mozgalomhoz csatlakozik s bár nálunk a kiskgazdák még eddig kikerülték a gabona-uzsorát, mégis oly fontos közzgazdasági kérdésnek tartják a dolgot, hogy azt országszerte rendezni, illetve a gabona-uzsora ellen a kiskgazdákat, óvórendszabályokkal megvédeni szükségesnek látják.

(Utalványozott és utánvételi pénzek kézbesítése.) A pécsi m. kir. posta- és távirda igazgatóság rendelkezése folytán 1899. évi június hó 1-étől kezdve a pécsi posta és távirda igazgatóság kerületében Pécsen és Nagy-Kanizsán a postai utalványok és utánvételek pénzösszegeit a levélhordók a címzettek lakásán, illetve üzlethelyiségeikben fogják kifizetni. Az utalványoknak háznál való kifizetését utalványonként 2 kr., illetve, ha ugyanazon címzettnek egyszerre 5-nél több utalvány fizettetik ki, darabonként 1 krajcár, de ez esetben consignationként legalább 10 kr. kézbesítési illeték jár. Azon magánfelek, kik utalványaikat a postahivatalban kívánják kifizettetni, utalványaik külön kezeléseért havonként 3 frt raktárdíjat tartoznak fizetni. Ezen felek részére utalványaiknak a postahivatalban való átvételére, illetőleg kifizetésére naponként két órai időtartam áll rendelkezésre, a mely órákat a szolgálat követelményeire való tekintettel a hivatalfőnök állapítja meg.

(Illetékességi kérdés.) A pécsi szolgabírói járás főszolgabírája egy polgárt 100 forintra büntetett meg. Mivel a büntetést az illető nem fizette le, ingatlan vagyona pedig volt, a szolgabíroság megkereste a pécsi telekkönyvi hatóságot a büntetés összegének nevezett ingatlanára bekebelezése miatt. A telekkönyvi hatóság azonban a megkeresésnek nem tett eleget, mivel csak járásbírói végzésre foganatosít telekkönyvi bekebelezéseket. A büntetés-pénzek egy miniszteri rendelet értelmében közadók módjára lévén behajtandók, a megye közigazgatási bizottsága most utasította a megyei ügyészt, hogy ő kérje a vég-

rehajtást elrendelő végzés bekebelezését, hogy így az illetékességi kérdésnek elég legyen téve.

(Véletlenségből baleset.) Scherber János, hentes, tegnap este felé marhabőröket hozott haza a mosásból egy egyfogatu kocsin. A mint a sörház-utcából a malom-utca-ba akart térni, lovának nyaklósziya elszakadt s a körülbelül hatmázsával terhelt kocsin oly erővel jött le az utcán, hogy a hentes a lovat nem bírta kormányozni. Így történt aztán, hogy a mint Ilk János, vasuti műhelymunkás a Magyar Király-vendéglő sarkáról az Erreth-féle gyógyszerházhoz át akart sietni, a kocsin elütötte s keresztülment rajta, úgy, hogy a szegény ember súlyos sérüléseket szenvedett. A véletlenségből okozott baleset áldozatát hazavitték lakására, hol most Ludvig Ferenc dr. kerületi orvos gyógykezelése alatt áll.

(Huszonegy tanári állás.) Az általános tanárhiányt mi sem jellemzi jobban, mint a közoktatásügyi miniszterium hivatalos lapja, melynek legutóbbi számában nem kevesebb, mint huszonegy tanári állásra van pályázat hirdetve, pedig még messze vagyunk a tanév végétől. Ezek között három tanári állás betöltendő a kaposvári főgimnáziumban; két állás pedig a szegvárdi gimnáziumban.

(Eljegyzés.) Schlesinger Henrik eljegyezte Schlesinger Ilonát, Schlesinger Ignác somogy-nagybajomi igazgató leányát.

(Fehér rabszolgák.) Többször irtunk már a városi kiadó-hivatal helyiségéről. Ebben a szobában egymáshoz háttal és oldalt van támasztva négy sorban tizenhat asztal s tizenhat ember dolgozik, görnyed felettük reggel 8 órától 12 óráig, sőt néha 6 óráig is. És még három kézbesítő is ott a szobában rendezí írásait: ott állítják ki az állatjártatokat s ott sürget meg naponként legalább ötven ügyesbajos fél különféle végzést és bizonyítványt. Hogy aztán milyen abban a szobában a levegő s hogy betegednek bele sorban a füledt, egészségtelen környezetbe az emberek, azt mondanunk sem kell. Ajánljuk a meleg napok jöttével ezeket a fehér rabszolgákat a polgármester figyelmébe!

(Keresik a Jánost.) A ceglédi rendőrség keres valami János János nevű urat, aki abba a hibába esett, hogy egy ceglédi korcsmárostól nagyobb mennyiségű élelmi szert és ötven forint készpénzt elszerezett, s aztán a rendőrség legnagyobb bosszúságára odább állt, és elveszett az ismeretlenség homályában. János urat főleg azért keresik nálunk, mert állítólag innen származott volna Ceglédre, s így nem tartják kizártnak, hogy János ur haza jön Pécsre, megenni a lopott kolbászokat. Ha ide jön, alighanem egészségére fogja kívánni neki a mi rendőrségünk az olcsón szerzett kosztot.

(Egy havi adó.) Megyénkben a múlt hónapban 19.634 frt folyt be egyenes adókban, míg a múlt év márciusában 23.077 forint. Tehát az idén márciusban 3443 frttal kevesebb folyt be, mint tavaly. Az év első évnegyedében szintén kevesebb adó fizetett be, mint tavaly; itt is azonban csekély, összesen 4335 forint a különbözet.

(Mészökött oseléd.) Mannheim János magánzó, budai-külvárosi lakos panasza

emelt a rendőrségnél, hogy cselédje, Elber Teréz tegnapelőtt este eltávozott s azóta nem tért vissza. A jelentéssel azért késett a mai napig, mert csak tegnap vették észre, hogy a szökésben levő cseléd magával vitte gazdaszonyának egy fekete selyem ruháját s két selyem derekát. A tolvaj cseléd zombori illetőségű s így nem lehetetlen, hogy hazafelé vette útját. A nyomozás most ez irányban is megindult.

— **(Az iskolai alapok.)** Gyakran megtörtént eddig, hogy a községi iskolai alapokat szabálytalanul kezelték, a mennyiben rendeltetésük ellenére egyéb községi célokra is felhasználták belőlük egyes összegeket. A közoktatásügyi miniszter most rendeletet adott ki e tárgyban, hogy a községi iskolai alapok csakis iskolai célokra fordíthatók s más célra való felhasználásukhoz felsőbb engedély szükséges. E rendeletet szigorú betartás végett megküldik az összes községi iskolaszékeknek, hogy ahhoz tartásuk magukat az iskolai alapok kezelésénél.

— **(Szakbizottsági ülések.)** A vármegyeházán három szakbizottsági ülés is volt tegnap a közigazgatási bizottsági ülés után. Az erdei kihágási bizottság, azután a gyámügyi bizottság és végül a fegyelmi választmány tartott ülést, mind a három Trixler Kálmán elnöke alatt. Az üléseken a tolvajügyeket intézték el, a fegyelmi választmány pedig egy fegyelmi ügyet tárgyalt, mely azonban csak kisebb jelentőségű volt.

— **(Együgyűség.)** Megint pórul járt a fővárosban egy együgyű ember. Egyszerű horvát paraszt ember, aki Zágrábról jött Budapestre, hogy egyetmást bevásároljon a gazdasághoz. Kaposvár állomásán egy feketeruhába öltözött asszony szállt föl a waggonba, aki azután szóval tartotta s fölajánlotta szolgálatait a fővárosban töltendő időre. A parasztember, aki teljesen járatlan a fővárosban, elmondta az idegen asszonynak, hogy 456 frt. van nála s nem kell-e félnie, hogy ezt a pénzt valaki elveszi tőle?

— Hát bizony, — mondta az asszony, — Budapesten nagyon sok a rossz ember. Hanem tudja mit? Adja át a pénzt nekem és bizza csak rám; én majd megőrzöm. Ugyanis együtt maradunk, mert én ingyen lakást is szívesen adok magának.

A paraszt ráállt az alkura és átadta a feketeruhásnak a pénzt. Amikor aztán megérkeztek a központi pályaudvarba, egy bérkocsiba ültek s a kerepesi-ut 8. sz. a. levő ház előtt állapodtak meg. Itt az ismeretlen asszony azzal, hogy rögtön visszajön, kiszállt a kocsiból s bement a kapun. Vártak az asszonyra majd egy óra hosszáig, de biz az nem tért vissza s ekkor látta a kocsis, hogy a ház átjáró s a család asszony már a másik kapun rég elillant. Így jött a szegény együgyű földmives panaszra a főkapitányságra, a feketeruhás asszonyt azonban természetesen már nem tudták neki előteremteni. A póruljárt parasztnak most egy fillére sincs s valószínűleg tolonc uton kerül vissza Zágrába.

— **(A központi szövetkezet terfoglalása.)** Az új szövetkezeti törvény előnyei és kedvezményei az önálló-szövetkezetek között mindinkább nagyobb tért hódítanak. Az országos központi hitelszövetkezetekbe tényleges belépésüket legutóbb bejelentették: a Kaposvár városi gazdasági- és ipar hitelszövetkezet 131.700 korona ért. jegyzett üzletrészszel, a csuzai népbank m. szövetkezet 15.000 kor. ért. jegyzett üzletrészszel és a felsőireghi önszegélyző-egyesület 6.200 kor. ért.

üzletrészszel. E szövetkezeteken kívül még számos önálló szövetkezet teszi meg előmunkálatait a központba való belépés iránt.

— **(Lefoglalt hamis borok.)** A hamis borok réme Dombóvárott is kísért. A múlt héten Walder Sándor és Fia borkereskedő cég Dombóvárott P. Illich spalatói borkereskedőtől tizennégy hordóból álló borszállítmányt kapott, mely bor azonban hamisnak látszott. A Walder cég rögtön feljelentette a dolgot a főszolgabírói hivatalnál. A feljelentés folytán a főszolgabíró mintákat vétetett a borokból, melyek vegyelemzés céljából a budapesti borvizsgáló bizottságnak lettek felküldve, a borok pedig zár alá helyezettek.

— **(A kákicsi iskola.)** A kákicsi református felekezeti népiskola megváltoztatja jellegét. Kilép a felekezet teréről, mert kilépni kényszeríti az a sajnos körülmény, hogy nincs pénze saját erejéből fenntartani a hitközségnek az iskolát. Helyette Kákics község veszi át az iskola fenntartását, vagyis az községivé lesz. Salamon József kir. tanfelügyelő tegnap jelentette ezt be a megye közigazgatási bizottságának és mivel az egyházmegyei főnhatóság szintén megadta a felekezeti jelleg megváltoztatásához beleegyezését, a bizottság a kákicsi iskolának községi jellegűvé válását tudomásul vette.

— **(Elutasított felebbezés.)** A mohácsi izr. hitközség iskolájához tanítókat választott nem rég s ezzel egyidejűleg a tanítói fizetéseket is rendezte. E fizetésrendezés, úgy a választás ellen az azzal elégedetlenek felebbezést adtak be, melyet azonban a megye közigazgatási bizottsága — úgy a választás, mint a fizetések rendezése teljesen szabályszerű lévén — elutasított.

— **(A pisztoly-párbaj.)** Megvillan a fegyver csöve, apró rongyokba foszlik a pisztoly füstje, a két ellenfél egyike megtántorodik . . . melléhez kap s a következő pillanatban végigzuhan az erdő buja pázsitján. Az orvosok és segédek körülállják az össze-rogyott embert, feltépi a ruháját, mely alól patakban ömlik az áldozat vére. Az orvos izgatottan tapogatja az ütereket, majd gyufát vesz elő, meggyújtja s oda tartja a haldokló szája elé, hogy meglássa, lélezkik-e még? A gyufa égve marad, a társadalmi rákítene, a párbaj egy áldozattal gazdagabb s az orvos lemondólag vet keresztet betege fölé, ki meghalt, elvérzett. Ezt a megható képet tárja elénk természeti hűséggel a már két nap óta a »Vigadó« nagytermében működő kinematograph. E megható s valóban idegizgató kép köré csoportosul még néhány remek kivitelű és természeti hűséggel a szemlélő elé állított mozgó fénykép, mi főleg Bianci Angelo, a kinematograph technikai kezelője kitűnő szakszerű képzettségének köszönhető. A tegnapi előadást is nagyszámu előkelő közönség nézte végig, melynek száma bizonyára szaporodni fog a holnap, csütörtökön kezdődő új képsorozatra. A holnapi napon kezdődik a tanuló-ifjuság számára egy »Jézus Krisztus életéről és szenvedéseiről« című tizenhárom képből álló sorozat is. Ez a sorozat azonban csak öt napig lesz látható.

— **(Fognak a rabok.)** Igenis, fegy a rablétszám a pécsi kir. ügyészség fogházában. Ezt jelentette a megye közigazgatási bizottságának tegnapi ülésén Zsolnay György kir. főügyész helyettes. A rablétszám március-

ban úgy az előző hónaphoz, mint a múlt év hasonló időszakához képest, tetemesen csökkent, mi az erkölcsök javulására vall.

— **(Letartóztatott cigányok.)** Ha valaki fáradságot venne magának, hogy a jelen század bünkrónikáját megírja, bizonyára egy külön kötetet kellene szentelnie ama gáztetteknek, melyeket Fáraó népe követ el. Nem mulik el hét, hogy ne történnék olyan lopás, lókötés, vagy betörés, amelyben ne volna része — cigánynak. A napokban Eszék határában egy egész csomó cigányt tartóztattak le, kik Velyán Trifu »vajda« felügyelete alatt »müködtek.« Bennünket csak annyiban érdekel a dolog, hogy a jeles cigánybandában néhány oly tag is van, kik a mi járásunk területén követtek el néhány tolvajlást. Ezek között van a »vajda«, Velyán Trifu is, ki egy nemrég Szent László-pusztán elkövetett lókötésben ludas.

— **(Fegyelmi egy építkezés miatt)** Siklóson ovodát kellett volna a községnek építtetnie még a múlt évi szeptember elsejei határidővel. Ők maguk kérték a közoktatásügyi minisztertől ezt a határidőt, melyet azonban nem tartottak be, sőt az ovoda még ma sem épült fel. Ennek most aztán az lett az eredménye, hogy a megye közigazgatási bizottsága utolsó terminusként a folyó év szeptember elsejét tűzte ki határidőül az ovoda felépítésére, a községi előjáróság ellen pedig az indokolatlan késedelmeskedés miatt a fegyelmi vizsgálat megindítását határozták el.

— **(Nőegyleti közgyűlés.)** A pécsi izr. nőegylet tegnap délután tartotta évi rendes közgyűlését az izr. népiskola dísztermében. A közgyűlés első tárgya a választmánynak a múlt évről szóló jelentése volt, melyet Weisz Gábor titkár olvasott föl. Érdekes ebből föl- említeni, hogy az egyletnek jelenleg 308 tagja van s a jótékony adományok között Hetey Sámuel megyéspüspök 200 frttal szerepel; az egyletnek van kilencrendbeli alapítványa 4750 frt értékben. Végül a lefolyt évben 14 választmányi ülés és 1 közgyűlés volt. Ezután bemutatták a múlt évi zárszámadásokat s Fodor Karolin pénztárnoknak a fölmentvényt megadták. Végül a közgyűlés — melyen Weiler Sarolta elnökölt — kegyelettel adózott az elhunyt Hirsch bárónőnek, továbbá elhunyt tagjai: Blau Sarolta, Goldstein Zsófia és Eisner Mária emlékének. Az ülés az elnökségnek fáradozásaiért köszönetet szavazván, a közgyűlés ezzel véget ért.

— **(A baja-báttaszéki hid.)** A baja-báttaszéki vasuti hid ügyében, melynek létesítése érdekében az érdekelt megyék már az előző kormánytól is lépéseket tettek, a bajai kereskedők küldöttségileg tisztelegtek Plósz Sándor igazságügyminiszternél, mint a kerület képviselőjénél és előterjesztették azt a kérésüket, hatna oda, hogy az új kormány is támogassa a tervezett hid ügyét. Plósz Sándor igazságügyminiszter kijelentette, hogy a kormány igyekszik a hid építését mielőbb megkezdeni, sőt tudomása van arról, hogy Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter nem-sokára műszaki hivatalnokokkal Bajára megy, hogy a helyszínét személyesen is tanulmányozhassa.

— **(Névmagyarosítások.)** Steiner József pécsi illetőségű budapesti lakos, valamint kiskoru gyermekei Jenő, Johanna, Margit, Aladár és Nándor vevetéknévénél »Bara-

nyai-ra és kiskoru *Moravek* Imre, *Moravek* Ferenc és *Moravek* Gizella bezdáni illetőségű decsi lakosok vezetéknevének *Mátrai*-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedettetett.

— (**A hűtlen Ripp.**) Ripp van Winkle nevét birja sajátjául *Ripp* József kácsfalui illetőségű kapcskötő legény, ki különben becsületes mesterségét odahagyva, itt Pécsen napszámoskodott. Ma megbízást kapott *Schwarz* Hermann kereskedőtől, hogy a kereskedő öcsétől hozzon könyvre tizenöt forintot. Ripp József el is ment, fel is vett a könyvre tizenöt forintot, a könyvet ott is hagyta *Schwarz* öcsésénél, hanem már a pénzt nem vitte haza megbízójának, hanem megszökött vele. A káros feljelentette a sikkasztó Rippet a rendőrségnél, hol megindították utána a nyomozást. Remélhetőleg el is fogják s nem engedik, hogy Ripp-Ripp módjára a kékhegyek tünderei úgy elvarázsolják, hogy majd — csak husz év múlva kerüljön a rendőrség kezei közé.

— (**A központi temető ügye.**) A központi temető létesítéséhez szükséges, siklósi országúttól keletre a sátoztáborral szemben fekvő földterületek kisajátítási tervrajza és összeírása f. hó 20-tól május hó 4-ig bezárólag terjedő 15 napig a városi mérnöki hivatalban közszemlére tételnek, hol azok a hivatalos órák alatt, ugyanis hétköznapon délelőtt 8 órától délután 1 óráig, — vasárnapokon pedig délelőtt 9 órától déli 12 óráig betekintethetők — s az érdekelt felek által a kisajátítási törvény (1891. évi XIII t. c.) I. fejezete alapján netán erre teendő igények és észrevételek felett a közigazgatási bizottság a folyó évi május hó 6-án délelőtt 9 órakor a városi

tanácsház közgyűlési termében megtartandó tárgyalás alapján határozni fog. A tárgyaláshoz a város közönségének képviselőjére *Herbert* János tanácsnok, *Fekete* Mihály t. főügyész és *Rauch* János főmérnök küldettek ki és a kisajátításnál érdekelt húsz földterület tulajdonos is meghívott.

— (**Elbarangolt a legény.**) Már megint nyoma veszett egy félkegyelmű legénynek, aki abba a mániába esett, hogy elkalandozik. Masa Istvánnak hívják a legényt, a ki az apjának szökédi pusztai házából indult utnak. Mikor elment szürke nadrág, szürke kabát volt rajta, fekete kalapot meg csizmát viselt. Ha valaki meglátja valahol, tegyen jelentést a hatóságnál.

— (**Feltört pince.**) Nehány száraz toroku ember borra szomjuzott, minek kielégítése végett kaptak magukat és kiásták *Kócsa* János egyházbéri lakos pincéjét, ahonnan egy tiz literes üveg bort elemeltek. A szomjas embereket a potyaborszerzés irányában most keresik a hatóság emberei.

— (**A ki vérbe akar fürödni.**) Ez a nem éppen jámbor szándéku ember *Balogh* Imre csizmadia legény, ki tegnap a buza téren berugott, aztán garázdálkodni kezdett. Azon kezdte, hogy botjával bevverte a korcsma ablakát, aztán neki esett a székeknek. Mikor a korcsmáros le akarta csendesíteni, torka szakadtából orditozott, hogy:

— Eresszenek! Én máma vérben fürdök! Persze nem lett ebből a fürdőzésből semmi,

mert a korcsmáros rendőrt hivatott, ki aztán másodmagával lecsillapította a jeles csizmadiát.

— (**Próbaszónoklat.**) A mohácsi református egyház lelkészi állása megürült. Az erre pályázó lelkészek egyike *Keresztény* Sámuel fővárosi vallástanár a Kálvin-téri templomban próbaszónoklatot tartott, melynek meghallgatására az egyháznak több tagjából álló küldöttség ment fel a fővárosba. *Keresztény* megválasztása nagy nyereség lenne a mohácsiakra nézve, mert benne kiváló szónokot és buzgó lelkészt nyernének, ki buzgóságát, mint hévizgyörki lelkész be is bizonyította és ennek köszönhetette, hogy a fővárosi vallástanári állás szervezésekor őt erre az állásra meghívták.

— (**Szél Kálmán és a „D. K. E.”**) A dunántúli közművelődési egyesület, amelyet tudvalevőleg *Szél* Kálmán teremtett meg, impozáns módon óhajtja *Szél* Kálmán iránt hódolatát kifejezni s e hó folyamán rendkívüli közgyűlést tart, amelynek egyedüli tárgya az lesz, hogy *Szél* Kálmánt az egylet tiszteletbeli elnökévé választja. Ezen a közgyűlésen a Dunántul tizenegy vármegye — küztük *Baranyamegye* is — küldöttségileg lesz képviselve.

— (**Osztálysorsjegyek vételére ajánljuk**) az általános ismert és jó hírnévnek örvendő *Lukács* Vilmos (Budapest, V., Fürdő-utca 10.) bankházat, hol az osztálysorsjátékokra vonatkozó mindennemű kérdésben szívesen kap mindenki felvilágosítást, valamint kívánatra játéktervezetek azonnal ingyen és bérmentve megküldetnek.

Mivel *Sol* tábornoknéától is épen megindítóan hosszú levelet kaptak, rászánták magukat, hogy hazamennek.

Herkules alig titkolhatta gyermekes örömét. A bágyadt *Kleo* is felélénkült, *Angelo* meg nagyon vigyázott, hogy a csomagok közé be ne tévedjen valamelyik excentrikus férfiruhája is.

Nehéz szívvel kísértük ki őket a vonathoz. Megígértették velünk, hogy a nyár folyamán is hazamegyünk.

Mikor már elrobogott velük a vonat, mégis megkönnyebültem, hogy legalább ők elhagyhatták a fulasztóan poros fővárost.

Egy hét múlva levelet kaptam *Angelotól*, amelyben katonás rövidséggel jelenti, hogy *Kleo* jobban érzi magát és veszedelmes hajlamot árul el a házra. Érdekes volna, ha látnám őt, mint eteti a csibéket és főzi be a gyümölcsöt *Sol* mama vezénylete mellett. — A befőzésnél *Herkules* nagy segítségére van, nyalakodást illetőleg.

A levél végén holmi titokzatos célzásokat tesz, hogy talán lesz valami, aminek mindnyájan szívből örvendենék.

Épen a levél homályos befejező sorain tündöttem, mikor felnyitott az ajtó és a házmesterné ökönyi leánya állt előttem pityergő szájjal.

— No mi az, kicsikém? — kérdeztem tőle.

— A *Magda* néni meg akar halni, rebegte sirva.

— Miért? kérdeztem megdöbbenve. Mit csinált?

— Nem tudom, de a mama nagyon sir. Tessék lejönni hozzánk. *Imrét* is elszalasztottuk az orvos urért, de még most sem jönnek.

Gondolatokba merültem haladtam le a lépcsőkön. Magam elé képzeltem a mi házmesterné, a szegény

mosolyogva, de azért nem félek egy cseppet sem. Jöjjön, keressük fel az elhagyatottabb helyeket. Ki nem állhatom itt is a hivalkodó pompát. Jöjjön csak utánam, szólt biztatva és előre sietett.

Lassan ballagtam a nyomában.

Egyszer csak megállott és tündödvé bámult egy fehér keresztre, melynek fényes lapján egyetlen név állott: — *Carmen*.

Megcirógatta a sirkövet és mintha lélt volna a csendet megzavarni, halkán szólt vissza hozzám:

— Ez volt a szerelmes olasz leány, nemde? Most, hogy nincs rajta hótakaró, edesebben pihenhet szegényke, mintha hazája földjében nyugodna. Én is meghalnék azért, a kit szeretek, ha az nem tudna viszont szeretni.

Elhallgatott és kihúzva öve mellől a nagyszemű pármái ibolyákat, széthintette a siron.

Olyan ártatlan és viruló volt fehér ruhában s olyan gyöngéd mozdulattal hajolt a sir fölé, hogy a szívem mélyéig meghatott. A mint felemelkedett, szórakozott pillantást vetett a sir mögött emelkedő fenyőcsoportra.

Egyszerre elhalványult és felkiáltott.

— Mi az? — kérdeztem kíváncsian.

— Nem látott a fenyők között egy fekete embert? Olyan furcsa szemekkel nézett reám.

Pár lépést tettem előre, de bizony nem láttam ott senkit.

— Képzeldik, *Renée*. Menjünk haza — válaszoltam csöndesen.

Péntek délután ugyancsak vidáman voltunk *Kleo*éknál. A kertben színes japáni selyem-sátrat feszítettünk

Törvénykezés.

§ **Börtönőr a börtönben.** László Barát Pál és neje Balázs Zsófia okirathamisítással vádoltan vizsgálati fogságba kerültek a mohácsi kir. járásbírság fogházában. A foglyokat igen gyakran meglátogatták rokonaik és ételt hoztak nekik. Ezt a körülményt a maga hasznára akarta fordítani Alábert József mohácsi börtönőr, s azt mondta a foglyok hozzátartozóinak, hogy fizessenek neki ötven forintot s akkor kieszközli, hogy László Barát Pálék elítélésük esetén a mohácsi fogházban tölthessék ki büntetésüket, s nem kell majd a pécsi ügyészségi fogházba menniök. A rokonnok ebbe beleegyeztek, s kifizették az ötven forintot Alábert Józsefnek. Történt azonban, hogy László Barát Pál és neje ellen nem mérültek fel terhelő adatok, s így szabadlábra helyezték őket. Ekkor László Barát Pál és neje értesülvén a börtönőr viselt dolgairól, feljelentették Alábert Józsefet csalásért. A pécsi kir. törvényszék annak idején 3 havi fogházra ítélte a vádlottat s ez ítéletet a tábla és kuria is helybenhagyta. A harmadbírság ítéletét ma hirdették ki Alábert József előtt, kit az ítélethirdetés után átkísértek a kir. ügyészség fogházába, ahol ma megkezdte büntetését.

§ **Kora érett mákvirág.** Ernst József sepsei suhanc mindössze 14 éves még és már is két ízben állt a büntető törvényszék előtt. A jelekből ítélve, templomrabló-nak óhajtja magát a fiatal legény kiképezni, mit igazol

az a körülmény is, hogy 1898. évi október hó elején került csak ki a pécsi kir. ügyészség fogházából, ahol templom-persely feltörésért egy hónapot ült s 1898. évi november hó 22-én már újabb lopást követett el. Baka János sepsei lakos pajtájából egy fejszét lopott s azzal felfegyverezve betért a községi iskolába, ahol az idő szerint — a templom javítása folytán — a hivek kegyadományait egy ládában tartották. Ezt a ládát ellopta, majd feltörte, de csak 18 krajcárt talált benne. A ládában volt közokiratokat azonban ott hagyta. Azokat a ládával együtt másnap találták meg a réten a járókelők. Így került ma Ernst József a pécsi kir. törvényszék elé, mely a fiatal, megrögzött tolvajt 4 havi fogházra ítélte s elrendelte hogy a vádlott — fiatal korára tekintettel — magán zárkában töltsse ki büntetését. Az ítélet jogerős.

§ **Csalárd bukás.** Braun Henrik és neje Hermann Ilona szentlőrinci be nem jegyzett kereskedő cég ellen a pécsi kir. törvényszék Braun Henrik kérelme folytán csődöt nyitott s a csődeljárás befejeztével az iratokat a büntető törvényszékhez tette át, vagyonbuktakat csalárd bukással vádoltan. A vádra az szolgáltatott alapot, hogy Braun Henrik egyik bitelezőjének Wiesz Dávid pécsi kereskedő sürgetésére eladta üzletét Schön Károly pécsi kereskedőnek s az eladás után néhány nappal csődöt kért maga ellen. A vizsgálat folyamán azonban beigazolást nyert, hogy a hitelezők legnagyobb része 35—37%-os kielégítést nyert s így a pécsi kir. törvényszék

eme enyhítő és számos mellékkörülmény tekintetbevételével Braun Henriket csupán az üzleti könyvek szabálytalan vezetése miatt 50 forint pénzbírságra, be nem hajthatás esetén 10 napi elzárásra ítélte. Braun Henrikné Hermann Ilonát a törvényszék a vád és következményei alól felmentette. Az ítéletet jogerős.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1899. évi április hó 25-én.

1. Monigl Anna — Grünfeld Miksa d. e. 9 órákor.
2. Kovácsévits Gyuka — Szidonya Joka d. e. egynegyed 10 órákor.
3. Kovács (Buli) Mihály — Boc Vörös János d. e. fél 10 órákor.
4. Berger Lajos — Krausz József d. e. háromnegyed 10 órákor.
5. Röder József és társa — Matusa Mátyás és társa d. e. háromnegyed 10 órákor.
6. Róth Jánosné — Siklós nagyközség d. e. háromnegyed 10 órákor.
7. Denke Katalin — ifju Denke János d. e. háromnegyed 10 órákor.
8. Mayer György — Dobrokesz Stankó d. e. háromnegyed 10 órákor.
9. Vörös Füle Vince és társa — Benkő Gyula d. e. háromnegyed 10 órákor.
10. Mosztbacher János — Danc Mihály és neje d. e. háromnegyed 10 órákor.
11. Csermák Viktor — Keszei Flóris és neje d. e. háromnegyed 10 órákor.

ki, mely alatt parányi kertiszékeken ült az egész művész-társaság.

A bóbítás kapusnő e közben fontoskodó arccal jelentett valamit s néhány perc múlva megjelent előttünk Cesare Balcani.

Kissé soványabb lett, mióta nem láttuk s valamivel sápadtabb is.

De érdekes és előkelő volt s kabátjára pár szál ibolyát tűzött fel kedves hanyagsággal.

Mindnyájan szívélyesen üdvözöltük, csak Renée állott szoborszerű nyugalommal a fa alatt.

— Nos Renée, jöjj közelebb — szólítja Kleo.

— De hiszen én ezt az urat ismerem . . . hebegte.

— Mióta? — kérdezte halkán az olasz és tekiutete hosszan belemélyedt a gyermek szeméibe.

Renée lebecsátotta a szempilláit és elpirult.

— Álmodtam, — rebegte zavartan.

A többiek nevettek és nem értették a dolgot.

Nem tudom, hogy történt, de annyi tény, hogy ezentúl az olasz mindennapos vendége lett a Monostor-családnak.

A makrancos Renée egészen megváltozott. Szelid és alázatos volt; valósággal megbabonázta őt a daliás festő.

Balcani meg — bár elkápráztatta a gyermek üdesége és hévteljessége, — mégis oly gyöngéden és tartózkodóan viselkedett, hogy sikerült megnyernie az óvatos és gyanakvó nagynénik kezét.

Mégis, mintha villám sujtott volna közéjük, mikor Balcani megkérte a leány kezét.

Elleneztek a dolgot, Renée fiatalására hivatkozva,

sőt elkeseredésökben némi összehasonlítást is tettek a festő és Renée boldogtalan atyja között.

Hasztalan. Minden ékesszólásuk, lebeszélésük és szomorú jóslataik kárbavesztek a leány szenvedélyes szerelmén és hajthatatlanságán.

— Szeretem . . . szeretem s az övé leszek.

Mikor a kis Renéének végre Agátha nényében hatalmas pártfogója akadt, beletörődtek a dologba a nagynénik is.

Pünkösöd másodnapján tartották meg legnagyobb csendben az esküvőt.

Renée sugárzott a boldogságtól. Egyszerű utiruha rajta, kezében meg nagy csokor pármái ibolyát szorongatott.

Én értettem, hogy miért épen ibolyát.

Igy történt, hogy még idefenn Kleo „Tragédiá”-ja általános feltűnést keltett, Balcani Velencében etette a szent Márk-tér fehér galambjait, persze, édes kettésben.

Ezután kis komániánk életében is nevezetes változások állottak be.

Kleo kedvence lett a társaságnak. Előkelő hölgyek kitüntették barátságukkal, kis műterme pedig ambiciózus művészek és szellemes műbarátok találkozó helye lett.

Hanem Kleo, mikor egyedül volt, igen fáradtnak és boldogtalanannak látszott.

Mikor már megtalálta a dicsőséghez vezető utját, mintha régen lappangó búbanat emésztette volna; hirtelen levert és szomorú lett.

Kedélybetegsége maga után vont a testi gyöngeséget is. Mikor láttam, hogy egészsége is veszélyeztetve van, azt tanácsoltam neki, hagyják itt a fővárost.

Tanügy.

Vizsga a pusztán.

Vannak egynéhányan, kik azt hiszik, hogy pusztán az iskolaügy egészen elhanyagolt s a tanuló-gyerekek között a szellemi élet terén teljes afrikai sötétség kostálható. Csalódnak . . . A fát, míg vessző, satnya hajtásaitól megtisztítva, csak idomítani kell és sugaras fává fejlődik és csak be kellene oltani. — bizonynyal nemes gyümölcsöket is teremne!

Minap véletlenül abba a szerencsés helyzetbe jutottam, hogy távozván a város zajából, szabadban tölthettem időmet. Tarcsán, hol ép az nap az iskolai tanfolyam bevégeztetett.

— Már most! mért ilyen korán? kérdezik tán egynéhányan. Megadom tüstént a választ.

Véget ért az ős, elmúltak a téli napok és e félesztendő alatt meg is, el is fogyott ős-szes kenyere. S ki gondoskodnék arról, hogy újra meg legyen betevő falatunk, hacsak nem a szegény földművesek, megvetett béresei? Hej a boldog városiak arról mit sem tudnak, hogy ott künt már nagyban folynak a munkálatok. S mert a szülők ezt maguk tán el se végezhetnék, lévén tetemes munkaerőre szükségük, befogják tehát nagyobb gyerekeiket. No ezért tartatott meg a vizsga oly korán.

Magától értetődik, hogy a munkára még képtelenek tovább, június végéig járogatnak a tanodába, míg a már felszabadultak is még vasárnapi iskolába való menetelre kényszerítetnek.

Ügyes tapintattal, gondos figyelemmel jár el a Tarcsa pusztán már 26 éve tartózkodó derült kedélyű, buzgó ügyszeretű tanító, *Lukács Ferenc*, kinek a vizsgán felmutatott sikerért igazán őszinte elismeréssel kell adózunk.

Öröm volt nézni, hogy a zabolátlan természetű gyerkőcök órákon keresztül is mily csöndesen tudnak viselkedni, hogy irnak, olvasnak s bátran szavalnak. Különösen szavaltuk kötötte le figyelmemet leginkább s bámultam azon, hogy nem pirulnak, nem mekagnak s végül nem pityergik el magukat, mint szokták tenni az elkényeztetett városiak.

Nem csoda, ők a szabad természet neveltjei! S ez meglátszott rajtuk főleg a tornaszat alatt.

Öröm volt nézni, mily fürgén, egyszerre végzik a különféle testmozdulatokat, távugrást, versenyfutást. Hogy ragyogott szemük, arcuk a hévtől, boldogságtól. Torna kell a gyerekek! Acélozván idegeit, fölviannyozza lelkét is.

Lukács methodusával mihamar tudja a gyerekekre csöpögtetni, mi annak legprimitívebb műveltségéhez megkívántatik, melyet maguk a szülők elfoglaltságuk, vagy tudatlanságuknál fogva képtelenek megadni. Csak az a vétek, hogy azt nem fejlesztetik folytatólag. Mint a kés pengéje, ha nem köszörülék folyton, eltompul, el is rozsdásodik, — úgy vagyunk a pusztán élő gyerekek szellemével. Pedig hány vessző tisztul meg a satnya hajtásoktól és formálódhatnak sudaras fává, teremhetnek nemes gyümölcsöket, ha még zsenge korában tovább öntözhetnék, ápolhatnák . . . Hány tehetség hever paragon s nem verhet gyökeret!

Fajdalom, lesznek tán, kik erre meg azt válaszolják: minek még szaporítani a tanult emberek számát, ugyis oly sokan vannak! Ma már tömérdek a művelt emberi foka s nem kevés híjja, hogy egymást föl nem fálják elevenen.

—őí.

(**Iskola-vizsgálat.** Salamon József kir. tanfelügyelő a napokban tért haza iskola-vizsgálati körutjáról, melyet most Laubheimer Róbert kir. segédtanfelügyelő folytat. Laubheimer Róbert az iskola-vizsgálatot a hegyháti járásban kezdte meg.

(**Tanítói korpótlék.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter legujabban 180

községi iskolai tanítónak engedélyezett korpótléket. E címen eddig a vallás és közoktatásügyi miniszter 11495 frt 81 krajcárt utalványozott.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 19-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén a vicinálisokról szóló törvényjavaslatok előterjesztése után az appropriációt vették elő, melyet *Neményi Ambrus* előadó ajánlott elfogadásra.

Zichy János gróf volt az első szónok, a ki azzal kezdte, hogy az új rendszertől elvárja az egyházpolitikai törvények — revízióját. Kikelt a kuriai bíraskodás kancelliparagrafusa ellen. Végül kijelentette, hogy az appropriációt nem szavazza meg.

Kossuth Ferenc a *Széll Kálmán* miniszterelnök személye iránti bizalom dacára is ellene van az appropriációnak. Azt mondja, hogy Magyarország kereskedelmét, intézményeit mindaddig birodalminak tekintik, míg a kereskedelem független nem lesz. Hazánk csak az önálló vámterület alapján boldogulhat.

Rátkay László ostromozza *Vlassics Gyula* közoktatásügyi minisztert, ki az ovodákat elhanyagolja és megtűri, hogy a katolikus iskolákban *II. Rákócy* Ferencet lázadónak tanítják, kit Rodostóban elért a végzete.

Ugron Gábor megdöbbenve látja, hogy míg a külföld rohamosan halad, új irányokban foglal tért, addig Magyarország harminc év alatt nem tudott magának ipart teremteni. Ez azért van, mert boldogulása Ausztriától függ. Rátért ezután a szónok a legutóbbi évek bírálatára. A politikai és erkölcsi élet demoralizálva lett. Mint a karthagóiak szűk ajtókon csusztak bányáikba, úgy kellett Magyarországon csúszni-mászni. A középkori rablóvárak ma is megvannak s bennök lovagok a — főispánok.

Taps zúgott erre fel s *Ugron* folytatta, hogy csak alkalomra várnak ezek, kiknek *Bánffy* ideje jobban tetszett.

Derűtség követte a szónok szavait, ki tovább folytatta azzal, hogy *Bánffy* zsarnok volt s megengedte, hogy mások is zsarnokoskodjanak. Azt szerette volna, hogy az egész ország tele legyen az ő — karrikaturáival.

Tetszés és derűtség hangzott fel ismét s *Ugron* kijelentette, hogy új főispánok kellenek; új eszmék, új rendszer. *Széll Kálmán*nak most sokan tömjéneznek, de ez eszébe juttatja a szónoknak az arab Sadi keleti meséjét, ki addig szagolta a rózsákat, míg elkábult illatuktól. Felébredvén a kábultságból, a rózsái eltűntek, úgy szintén a — kaftánja is.

A hasonlat derűtséget keltett; majd tetszés követte a szónok ama szavait, hogy a multnak meg kell halnia s ha *Deák* Ferenc törvényeit, annak szellemében megtartják, *Széll* mellett, bár nem vele, harcol a nemzeti nagyságért. A költségvetést nem fogadja el.

Nagy tetszés közt fejezte be *Ugron* beszédét, mely után szünet következett.

Szünet után *Mócsy* Antal beszélt.

Széll Kálmán miniszterelnök *Ugron*nak felelte, hogy a mit a multakról mondott, arra nem reflektál. Azok részletkérdések és szubjektív tülzások. *Ugron* szellemeket idézett, de ez nem jó feladat, mikor pacifikáció a jelszó.

Tetszést keltettek a miniszterelnök szavai, ki *Zichy János* grófnak azt felelte, hogy a revíziót nem engedi napirendre tűzni.

Zajos helyeslés követte szavait s a miniszterelnök még kijelentette, hogy becsületesen megáll programja mellett. Ezzel bukik, vagy győz.

A beszédet éljenzés kísérte s ezután a részletekkel együtt is megszavazták a javaslatot s az ülés végetért.

TÁVIRATOK.

— **Vizsgálat egy választás ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Nemes-Ócsán egy szótöbbséggel megválasztott *Zámory* Béla kormánypárti képviselő mandátuma ügyében a képviselőház hetedik bíráló bizottsága ma délben hirdette ki az ítéletet. Az ítéletben a bizottság elrendelte a vizsgálatot a választás ellen s annak vezetésével *Órley* Kálmán képviselőt bízta meg.

— **A tőzsdéről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti értéktőzsdén ma a kínálat és kereslet egykép gyenge volt.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. április 19.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, ősre: 8.66; későbbi szállítás: 8.56. — *Tengeri*, májusra: 4.44. — *Rozs*, májusra: 7.60. — *Zab*, ősre: —.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Oszták* hitelrészvény: 258.—. — *Magyar* hitelrészvény: 384.25 — *Államvasut*: 363.25.

Nyilt-tér.

Nyilatkozat a közönség köréből.

Köszönet nyilvánítás Amerikából.

Wilhelm Ferenc gyógyszerész úrnak, Neunkirchenben, Alsó-Ausztria.

New-York, 1898 május 18-án.

Tisztelt úr!

1895. november hó 12-én oly erős köszvény-fájdalmaim támadtak, hogy kénytelen voltam ágyba feküdni. Nyolc hónapot kellett egy helyütt mozdulatlanul töltenem, nem tudtam még egy hüvelyk távolságot sem elérni, a testem súlya ezen idő letelte után 175 lbs súlyról 130 lbs súlyra lepadt, jelül azon iszonyu fájdalomnak, melyeket ezen idő alatt ki kellett állanom. Nem mulasztottam el különféle gyógymódok használatát, használtam liniments electric., török fürdőket stb., azonban sem ezek, sem az orvosok által előírt rendezvények használata után sem éreztem magamat jobban. az utolsó orvosom pénzt sem fogadott el, azon kijelentéssel hogy az eddig kiadott pénz is hiába lett kiadva.

Ezen időben találkoztam egy barátommal ki a **Wilhelm-féle antiarthritikus anti-reumatikus vértisztító théát**, mint köszvény elleni biztos gyógyszert ajánlotta.

En elmondtam neki eddigi kísérleteimet és hogy csekély a bizalmam. Azonban, úgy látszik, a sorsnak végzete vett arra, hogy mégis irjak Önnek azon reményben, hogy talán mégis akad oly gyógyszer, mely engem fájdalmaimtól megszabadít. Nem csalódtam, mert meggyőződtem, hogy csakugyan létezik oly megszabadító. Nem vagyok képes leírni azon borzasztó fájdalmakat, melyeket 3 év alatt szenvedtem és most úgy érzem magamat, mint egy újonnan született gyermek, nem becsülöm annyira a világ minden kincseit, mint a **Wilhelm-féle antiarthritikus anti-reumatikus vértisztító théát**.

Legyen oly szives és küldjön nekünk mielőbb b. C. O. D. 1 tucat (12) csomagot az Ön antiarthritikus anti-reumatikus vértisztító théájából.

Önnek legjobb egészséget és hosszú életet kívánva, maradok kiváló tisztelettel

Gordon József M., 179. orchard st. New-York, az Amerikai egyesült államokban.

☞ Kapható: minden gyógyszerárban ☞

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZACUTEE GUSZTAV PILLINGER FERENC
TIZS JOZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

121. sz.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak 1898. évi V. II. 426/2. számú végzésével Dr. Müller János ügyvéd által képviselt, Deák Mihály felperes részére Hoppel Lajosné Mária alperes ellen, 50 frt követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 541 frtra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak V. II. 426/4. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán **Pécsett, Irgalmasok-utca 1. és király-utca 27. sz. alatt** leendő megtartására határidőül **1899. évi április hó 25-ik napjának délutáni 1/2 órája** tűzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt üzlet: áruk, berendezések, bútorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és ez a leltározási

jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóli kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsen, 1899. évi április hó 10. napján.

Engler Kálmán

kir. bír. végrehajtó.

1230. sz.

tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbírósnak mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Senner Kati végrehajtónak és herceg Eszterházy javak és Polgár József csatlakozottaknak Senner József dombovári lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt, 138 frt 83 kr. és 6 frt tőke követelések és jár. iránti végrehajtási ügyeiben a pécsi kir. törvényszék és a sásdi kir. járásbírósnak területén lévő, Kapos Szekcső községben fekvő, a kaposszekcsői 275 sz. tjkvben felvett 1873 hrsz. szőlőnek és présháznak Senner Józsefet B. 1. és B. 5. alatt illető 2/3 részére, az árverést 544 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a

fontosabb megjelölt ingatlanok az 1899. évi május hó 2. napján d. e. 10 órakor Kapos-Szekcső községben a körjegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 54 forint 40 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. törvényzcikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazs. ügy. miniszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásd, a kir. bíróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi március hó 1-én.

Ónody,

kir. albiró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.



HIRDETÉMÉNY.



Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyministerium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztály-sorsjáték (IV. Sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főelárusítóknak elárusítás végett kiadattak. — A Magyar Kir. Pénzügyministerium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Sorsolási Terve.

NEGYEDIK SORSJÁTEK.

100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény.

Első osztály.		Második osztály.		Harmadik osztály.		Hatodik osztály			
Betét 12 korona		Betét 20 korona		Betét 32 korona		Betét 24 korona			
Huzás: 1899. máj. 18. és 19-én.		Huzás: 1898. jun. 14. és 15.		Huzás: 1899. jul. 11., 12. és 13.		Huzás: 1899. szept. 13-tól okt. 11-ig.			
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben Korona 1,000.000 (Egy millió)			
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000				
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000				
1 á	10000	1 á	10000	1 á	20000				
1 á	5000	1 á	5000	1 á	15000				
3 á	2000 6000	3 á	3000 9000	3 á	10000 30000				
5 á	1000 5000	5 á	2000 10000	5 á	5000 25000				
8 á	500 4000	8 á	1000 8000	8 á	2000 16000				
30 á	300 9000	20 á	500 10000	10 á	1000 10000				
50 á	100 5000	60 á	300 18000	70 á	500 35000				
2900 á	40 116000	3900 á	80 312000	4900 á	130 637000	Ezen 480 nyeremény közül utoljára kihuzott kapja a jutalmódját.			
3000 nyer. K.	240000	4000 nyer. K.	477000	5000 nyer. K.	898000				
Negyedik osztály		Ötödik osztály							
Betét 40 korona		Betét 32 korona							
Huzás: 1899. aug. 2. és 3.		Huzás: 1899. aug. 23. és 24-én.							
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona						
1 á	90000	1 á	100000						
1 á	30000	1 á	30000						
1 á	20000	1 á	20000						
1 á	15000	1 á	15000						
3 á	10000 30000	3 á	10000 30000						
5 á	5000 25000	5 á	5000 25000						
8 á	2000 16000	8 á	2000 16000						
10 á	1000 10000	10 á	1000 10000						
70 á	500 35000	70 á	500 35000						
3900 á	170 663000	3900 á	200 780000						
4000 Nyer. K.	934000	4000 Nyer. K.	1061000						
						1 jutalom kor. 600000 600000 1 nyer. 400000 400000 1 á 200000 200000 1 á 100000 100000 1 á 60000 60000 1 á 40000 40000 2 á 30000 60000 3 á 20000 60000 20 á 10000 200000 50 á 5000 250000 400 á 2000 800000 720 á 1000 720000 1000 á 500 500000 27800 á 200 5560000 30,000 nyeremény és jutalom Korona 9,550,000			

Az I. osztály huzása 1899. máj. hó 18 és 19-én lesz. A huzások a Magyar királyi ellenőrző hatóság és kir. körjegyző jelenlétében nyilvánosan történnek a Vigadó termeiben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók.

Budapest, 1899. április hó 16-án.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Lónyay. Hazay.